

50.000 gold., pogrešala pa je ob enem tudi svojega novega strežaja Abrahama. — Takoj se je tatvina naznanila policiji, tudi hišno cesobje letalo je okoli zaslediti hudodelnika in res prišla mu je na sled na kolodvoru južne železnice, ko se je hotel odpeljati s svojim plenom proti Trstu. — Pa zapazivši sledečega mu domačega hlapca, popihal jo je na drugi strani železniškega (mešanega) vlaka proti sv. Krištofu. — Do sedaj še nimamo poročila, je li imelo zasledovanje povoljen uspeh.

Pred sklepom lista se nam poroča, da so tatu Abrahama Diamanta minulo noč na postaji pragraški prijeli in pri njem dobili tudi vse vkradene reči. Abraham podal se je v ponedeljek večer z južnega kolodvora bržčas po dunajski cesti v Domžale, se je poskrival un stran Save, včeraj popoldne pa je prišel v Zagorje, se odpeljal s poštnim vlakom proti Dunaju. Na Zidanem Mostu ga je žandarm prijel in zahteval, naj se izkaže. Abraham mu dá vizitnico nekega profesorja v Trstu, in ko je med tem vlak odhajal, ga je žandarm spustil, toda kmalu je telegrafiral v Celje, naj gapriimejo. Pa na celjski postaji se to ni zgodilo, temveč je žandarmu došel zanimavni odgovor. — Še le vsled družega telegrama na Pragraško postajo, ga je tamošnja žandarmerijska postaja prijela in takoj odvedla nazaj v Ljubljano. — Sinoči ob 10. uri je ljubljanski magistrat uže imel telegrafično naznanilo, da so Diamanta prijeli in pri njem dobili vse vkradeno. Med tem došla je tudi že z Dunaja fotografija Diamantova s kratko, pa pomenljivo opazko, da je Diamant, ki je krog 30 let star, jako nevaren tat, ki je uže mnogokrat vlomil. — Danes bo Abraham uže na ljubljanskem Žabjeku preiskovalnemu sodniku se imel odgovarjati.

— **Dvoboj.** V mestu ljubljanskem pripoveduje se, da sta imela minulo „nedeljo“ dva častnika domačega polka št. 17 baron Khunovega dvoboj, pri katerem je bil stotnik S. ^{cinik} ~~domačin~~ — na glavi teško ranjen. Boril se je z nadporočnikom L. s sabljo in povod dvoboju bilo je neko očitiranje stotnikovo proti nadporočniku. *Stotnik cinik je najbližji sorodnik jez. + jez. poslanca dr. Josipa Puljnarja.*

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Državni zbor je tedaj z Najvišim ročnim pisanjem v nadaljevanji zborovanja sklican na 28. dan januarija. Predsednik dr. Smolka razposlal je uže pred nekaj dnevi vabilo k tej seji in je na dnevni red postavil zgolj prva branja.

Vprašanje, ali se ohrani mir ali ne, še nikakor ni rešeno, Bismarkov govor v nemškem državnem zboru se je sicer hvalil in deloma celó slavil v naših poluradnih glasilih, ali vse drugače sodi o tem vprašanju borsa. Izrekoma zadnje dni padajo državne obligacije grozovito. Naše enotno državno poso-

jilo „Notenrente“ veljalo je še 4. januarija 83·20, padlo je dne 10. januarija na 82·65, dne 13. na 81·80, dne 15. na 81·70, dne 17. januarija celó na 80·20, tedaj zgubi posestnik rente v 14 zadnjih dneh pri vsakem tisučaku celih 30 gold.

To priča, da se oni krogi, ki so najbolj občutljivi za vprašanje miru, vojske bojé, in to po pravici iznemirja vse drugo prebivalstvo.

Razgovori z Romunsko zarad ponovljenja trgovinske pogodbe so nekako obtičali, kar je po vsem naravno. Ker so rešiti nasprotna si vprašanja nasprotni interesi; pa podučeni krogi trdijo, da je dokončni sklep pogodbe zagotovljen.

Gorica. — Povodom interpelacija dr. Rojca poprijel se je deželni glavar grof Coronini čisto novega načela, katerega sicer še nismo našli v našem parlamentarnem življenji s tem, da mu je zabranil interpelacijo čitati do konca; nobeden poslanec se tu ni potegnil za prosto besedo, in doživeti znamo, da se v Gorici celó opravični red premeni tako, da bo prepovedana vsaka kritika o delovanji deželnega odbora.

Štajersko. — Dve dogodbi dale ste v štajerskem deželnem zboru povod k hudi praski med velikonemško večino in pa slovenskimi poslanci. Da bi se Nemcem v Česki pritrkavalo v njihovih neutemeljenih tožbah zoper sedanjo vlado, spravil je zloznani poslanec Ausserer, ki v Trstu kot profesor ni pustil ravno častnega spomina, potom posebnega predloga v zbornico naredbo pravosodnega ministerstva do višje sodnije v Pragi septembra meseca preteklega leta. — Pri vtemeljevanji sklicaval se je Ausserer posebno na to, da so Nemci en rod, naj bivajo, kjerkoli in da je krivico prizadeto mu kjerkoli braniti povsod, dalje pa je sklicaje se na predlog Schmerlingov v gosposki zbornici udrihal po vladi na vse kriplje.

Namestnik baron Kübeck bil je pri vsi tej dogodbi — gluh. Oglasil se je v imenu Slovencev poslanec M. Vošnjak ter zavrnil udrihanje Aussererjevo se ve da dostavljajoč, da nima v navzočnosti c. kr. namestnika uže celó nikakoršnega poklica, braniti vlado. — Večina oddala je ta predlog posebnemu odseku peterih udov, v katerega je izbran tudi knez Lichtenstein in pa M. Vošnjak.

Druga še hujša praska med zastopniki Slovencev in pa Nemcev nastala je pri predlogu šolskega odseka, ki se glasí: „Naznanilo, da je deželni odbor pri izvajanji deželnozborskega sklepa z dne 13. januarija 1886. leta gledé odločneje gojitve nemškega jezika na vseh šolah na Štajerskem pri deželnem šolskem svetu našel najkrepkejšo podporo, jemlje se z veseljem na znanje in deželnemu odboru se naroča, da se sporazume z vlado o tem, da se nadaljna gojitev nemščine na vseh ljudskih šolah na Štajerskem temeljito čuva.

Deželni odbor ima poročati o izvajanju tega sklepa, kakor tudi o nadzorovanju.“ — V imenu slovenskih poslancev izjavil je dr. Dominkuš, da se posvetovanj o teh predlogih ne bodo vdeleževali, temveč zapustili zbornici, ker iz teh predlogov in iz dosedanjega ravnanja večine vidi se namen, ponemčevati slovensko Štajersko. — Po tej izjavi odšli so slovenski poslanci iz zbornice. — Namestnik Kübeck skušal je dokazati, da se Slovincem ne godi krivica. — Pri glasovanju bili so sprejeti vsi predlogi in so za-nje glasovali tudi Nemci konservativci, kar bo gotovo slabo vplivalo na daljno razmero med tema strankama.

Nemška. — Minuli petek dne 14. januarija odločila se je pomenljiva politična borba med Bismarkom in nemškim državnim zborom po tridnevni hudi bitki zoper kneza Birmarka. — Bismarkova opozicija vpeljala je vso važno borbo z hvalevredno spretnostjo, tako, da se je moralo glasovati o predlogu Stauffenbergovem, ki je predlagal, naj se končni obrok, do katerega se za sedaj dovoli število vojne v mirnih časih z 468.409 vojaki „do 31. dne marca 1890 namesto po zahtevanju vladinem do 31. dne marca 1894. leta“, tedaj za tri leta mesto za sedem let. Pri glasovanju po imenih sprejet je bil predlog Stauffenbergov z 186 glasovi proti 154, tedaj z večino 32 glasov, enako tudi po tem ves §. 1. s to spremembo.

Ko je potem hotel predsednik zbornice prestopiti k §. 2., oglasi se knez Bismark k besedi, da zbornici naznani cesarjevo naznanilo. — Zbornica se vzdigne in knez Bismark prebere cesarjevo naznanilo, da je zbornica razpuščena.

Vsem glasujočim bilo je prej znano, da po izidu prvega glasovanja gotovo sledi razpust zbornice, zato so se poslanci takoj po glasovanju poslavljali drug od drugega.

Druga cesarjeva naredba določuje nove volitve za 21. dan februarija.

Razprava, o kateri smo uže v zadnjih „Novicah“ omenili prvi Bismarkov govor, je bila enako zanimiva gledé tega, da je pokazala prav živo podobo malo ugodnih političnih razmer v „zedinjeni“ Nemški, enako pa tudi dobro osvetila sedanji splošni položaj evropski. — Gledé razmere Nemške proti Avstriji in Ruski izrekel se je Bismark tako-le: Težava naloge ni v tem naš mir z Avstrijo in Rusko ohraniti, temveč mir Avstrijo in Rusko. Tam je stvar drugača. So v resnici tekmejoči in med seboj nasprotni interesi, kateri tema obema našima prijateljema vzdržavanje miru med seboj obteževa boljše, kakor pa je za nas obema nasproti moč. Naša naloga je, te težave po moči poravnati, v obeh kabinetih biti zagovornik miru nasproti razburjenosti časniške in pa

parlamentariške vrste. Teh razburjenosti mi ni treba bolj natanko zaznamovati. Časništvo obeh dežel in parlamentarizem one so bistvo nasprotovanja in težav, s katerimi nam je računati pri našem prizadevanju premagati jih in biti zagovornik miru pri obeh kabinetih. Pri tem smo v nevarnosti, da nas v Avstriji še bolj pa na Ogorskem značijo „ruske“, na Ruskem pa smatrajo za „avstrijske“. To moramo uže potrpeti, in ako se nam posreči, ohraniti mir doma in mir v Evropi, to tudi radi potrpiamo“.

Zanimiv je tudi odgovor Bismarkov na govor vodje katoliškega središča Windhorsta, ki je zagovarjal bistvo predloga Stauffenbergovega za triletno veljavo postave, temu je Bismark odgovoril: Jaz zahtevam sedem let, zato, ker mislim, da takrat ne bom več živel, čez tri leta pa še. Jeli bo živel poslanec Windhorst, ki je približno moje starosti, toliko časa, tega ne vem, pa želim mu, da bi živel še deset let. Zdi se mi pa, da se bodo laglje porazumeli med seboj, kedar mene in njega ne bo več tukaj“.

Kako malo je Bismark navzet parlamentarnega duha, kaže njegovo pretenje v prvem govoru te razprave nasproti poslancem ljudstva s tem, da je rekel: treba bo predložiti postavo, po kateri se imajo kaznovati poslanci, ki s svojim glasovanjem domovino spravijo v nevarnost! — Pa, kakor rečeno, Bismark z žuganjem ni ničesar opravil, ali bo opravil kaj z novimi volitvami, videli bomo o sv. Matiju.

Laška. — Grof Nobilant izrekel je deputaciji, da se mora tamošnja vlada odločiti, da podaljša sedanji bolgarski nevaren položaj ali pa na podlagi pogodeb išče poravnavo z Rusko; svetovati noče deputaciji ničesar, da se mu ne poreče, da se vtika v to vprašanje.

Današnjemu listu je pridejana priloga:
„Vzorni načrt kipelne in vinske kleti.“

Žitna cena

v Ljubljani 15. januarija 1887.

Hektoliter: pšenice domače 6 gld. 99 kr. — banaške 8 gld. — kr. — turšice 4 gld. 87 kr. — soršice 6 gold. 90 kr. — rži 4 gld. 87 kr. — ječmena 4 gld. 22 kr. — prosa 4 gld. 38 kr. — ajde 3 gld. 90 kr. — ovs 2 gold. 92 kr. — Krompir 2 gold. 82 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 17. januarija.

Hektoliter: Pšenica 6 gld. 82 kr. — Rž 5 gld. 20 kr. — Oves 3 gld. 25 kr. — Turšica 5 gld. 52 kr. — Ječmen 4 gld. 55 kr. — Ajda 4 gld. 55 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gld. 70 kr. — Seno 2 gld. 10 kr. — Špeh 1 kilogr. 50 kr.